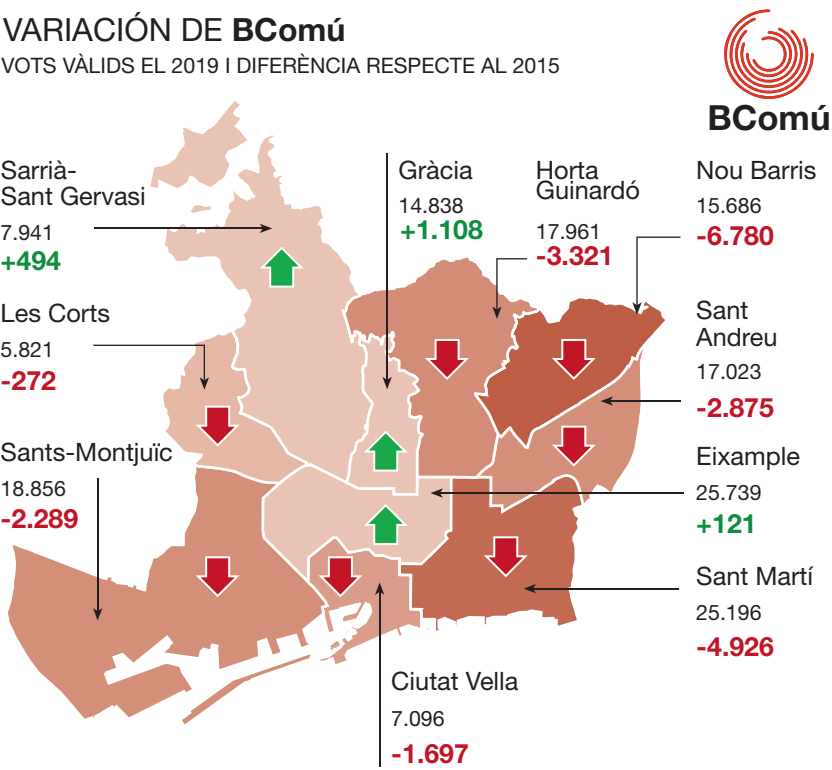

VARIACIÓN DE BComú

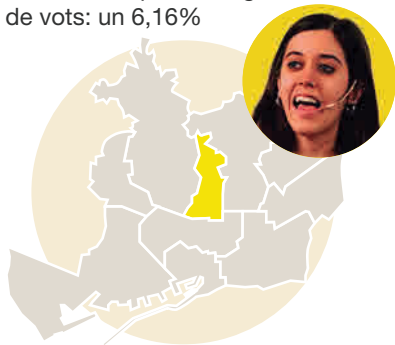
VOTS VÁLIDS EL 2019 I DIFERÈNCIA RESPECTE AL 2015

ELS VOTS A LA CIUTAT DE BARCELONA

	VOTS	%	ESC.
ERC	160.990	21,35%	10
BComú	156.157	20,71%	10
PSC	138.748	18,40%	8
Valls-Cs	99.494	13,20%	6
JxCat	78.957	10,47%	5
PP	37.745	5,01%	2
Cup	29.335	3,89%	-
BCap	28.230	3,74%	-

La **CUP** va obtenir a **Gràcia** el seu millor percentatge de vots: un 6,16%

L'**independentisme** va obtenir a Gràcia el 48,65% dels vots, el seu percentatge més alt

Vox va obtenir a Barcelona 8.723 vots (l'1,16%)

Sarrià-Gervasi és on va aconseguir més paperetes

CiU de Xavier Trias no sembla que ho fos el 2011. El secessionisme pot estar content per aquesta banda, però també té motius per a la decepció si s'aprofundeix en la comparació amb els comicis del 2015. Fa quatre anys, per exemple, la suma de CiU, ERC i la CUP va obtenir 288.488 paperetes, el 41,18% del total. En aquesta última ocasió, i amb una participació superior en 5,6 punts, aquest tripartit i Barcelona és Capital van recopilar 297.512 sufragis, el 39,45% del global. Es tracta, per tant, de 9.054 vots més, però 1,73 punts percentuals menys que fa quatre anys. I el que és més rellevant: de 18 regidors han baixat a 15, mentre que el bloc PSC-PP-Cs ha passat de 205.765 a 275.987 paperetes (del 29,37% al 36,61%), de 382.377 a 432.144 (del 54,58% al 57,32%) si s'hi inclou Barcelona en Comú.

FORÇA RESSUSCITADA

Els dobles i triples del PSC de Collboni

La gesta més sorprenent del PSC ha sigut recuperar la primera plaça del podi electoral a Nou Barris, calador de vots que tantes alegries els va donar anys enrere i amb el qual ja es va reconciliar en les passades eleccions generals. Diumenge passat, els socialistes van recollir allà la decepció amb els comuns en forma de 19.193 vots, 8.371 més que el 2015. I, fins i tot amb tot això, aquest va ser l'únic districte on la llista de Jaume Collboni no va duplicar les xifres de la contera precedent.

A la resta de zones de la ciutat, els socialistes catalans van aconseguir duplicar els resultats de fa quatre anys (tot sigui dit, venien de molt a baix) i fins i tot n'hi va haver dos en els quals es va marcar un triple: les Corts (va passar de 2.912 a 6.965 suports) i Sarrià-Sant Gervasi, on va pujar de 3.125 a 10.261 sufragis. En aquest últim districte, no obstant, l'alegria més gran se la va portar la llista de Manuel Valls i Ciutadans, ja que va vèncer en aquest territori amb 19.085 vots, 5.300 més que el segon classificat, Junts per Catalunya. Gràcies a aquests resultats, la candidatura de l'ex primer ministre francès pot presumir d'haver avançat els postconvergens en el recompte global. Ara espera que el recompte definitiu li reporti un altre edil a compte del PP, que penja d'un grapat de paperetes. ≡

BCN abans que res

Entitats i col·lectius demanen un govern local estable i fort que prioritzi la ciutat

PATRICIA CASTÁN
BARCELONA

Les incerteses sobre les possibles aliances a l'Ajuntament de Barcelona són seguides amb expectació per col·lectius i entitats que clamen abans que res per un govern estable, fort i que no paralitzi projectes en marxa, alhora que garanteixi pactes sobre els grans temes de la ciutat.

Des del bàndol veïnal, la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) recorda que ja va parlar amb els grups polítics durant la campanya per defensar les seves demandes sobre vivenda, participació i ecologia i sostenibilitat, entre altres aspectes. Temen sobretot que els pactes per formar govern municipal puguin trencar projectes ja en marxa o bloquejar-los. «**S'han de prioritzar aquestes polítiques de ciutat sobre qualsevol ideologia**», apunta el seu vicepresident, Albert Recio, en al·lusió al fet que el mandat giri al voltant del sobiranisme o no. «**Qui governi ha de trobar fórmules per avançar sense bloquejos**», intervé.

En el comerç, un sector clau a la ciutat que no ha tingut una relació fluida amb Colau, fan una crida a «**girar full als governs inestables i febles i assolir un pacte de ciutat el més ampli possible**», reflexiona Gabriel Jené, president de Barcelona Oberta. Temen que un govern en clara minoria suposaria de nou una sobrecàrrega de pes per a regidors que porten àrees i districtes, alentint molts projectes. En aquest sentit, donant per fet que governi la força més votada, veuen amb bons ulls el republicà Miquel Puig a les regnes econòmiques i de comerç de la ciutat, per la seva «**experiència en la col·laboració entre el sector**

públic i privat». També reclamen «**superar discursos ideològics**».

En el flanc d'un dels sectors econòmics més esmentats en campanya, el Gremi d'Hotels de Barcelona reivindica que l'elegit per tripartir la ciutat «**sigui l'alcalde de tots i capaç d'arribar a consensos amb les diferents forces polítiques municipals sobre els grans temes de ciutat, com el pla estratègic de turisme, que no s'hagi de canviar cada quatre anys**». Com a guinda, reclamen que es «**jugui per rel·lançar Barcelona, i que generi una imatge més positiva**».

Des de la fràgil trinxera dels més necessitats, la presidenta de

Defensen que el debat sobiranista no protagonitzi l'àmbit municipal

la Taula del Tercer Sector, Francisca Alsina, diu que per damunt de colors el més important és aconseguir «**un govern fort i valent que centri la seva acció en les persones i les polítiques socials**», amb el tema de la vivenda i combatre la desigualtat com a pilars d'acció. En les últimes setmanes es van reunir amb els caps de llista, que «**es van mostrar d'acord**» amb les seves propostes i prioritats, afegeix.

A la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca Barcelona estan esperançats que el resultat electoral suposi una clara sensibilitat amb el tema de la vivenda. En la ronda de trobades prèvies, van arrancar un compromís d'Ernest Maragall amb les seves demandes, el que els porta a l'optimisme si, suposadament, lidera l'alcaldia. ≡

ha subtrames. La d'**Ada Colau**, un lideratge molt tocat que caldrà veure com evoluciona. Si s'hi queda i planta cara, o si se'n va a refer el projecte del 15-M, que aquest diumenge va quedar molt tocat. Potser es podria pensar que els barcelonins últimament veuen massa sèries. Perquè també han afinat amb el resultat de **Manuel Valls**. Han pensat que serà un bon secundari per recordar que la humilitat també suma en política, i amb un **Josep Bou** del PP reduït a la mínima expressió només per donar co-

Hereu, Trias i ara Colau han estat només un mandat al capdavant de l'ajuntament

lor al consistori i fer memòria que la dreta continua allà.

En aquesta temporada pot passar de tot, l'argument no està escrit i les majories tampoc; ja hi ha qui treballa en un gir de guió. L'únic segur és que els barcelonins han dit que volen que els seus dirigents s'entenguin. Que aparquin els vetos posats en campanya. **Maragall** és qui de moment té l'avantatge que li dona la victòria. No serà fàcil. Hau-rà de continuar treballant dur per no acabar devorat per la trituradora d'alcaldes en què s'ha conver-

L'únic segur és que els barcelonins han instat els seus dirigents a entendre's

tit aquesta ciutat. Barcelona només dona una oportunitat. **Jordi Hereu**, **Xavier Trias** i ara **Ada Colau** han estat un únic mandat al capdavant del consistori. No hi ha pietat, Barcelona és una ciutat punyetera i que passa factura. El gran repte d'**Ernest Maragall** serà primer aconseguir una alcaldia i després sortir-ne indemne. Esquerra haurà de guanyar-se a pols la segona temporada. Però per això encara queden molts capítols i tots fan pinta de ser molt interessants. Prepareu les crispetes. ≡